



# លេងចត្រង្គដើម្បីមិត្តភាព

តើពួកគេលេងដោយរបៀបណាទៅបើពួកគេមិនយល់គ្នាធើ ?

ដោយ អូលីវីយ៉ា បេធីមែន  
( ផ្នែកទៅលើដំណើររឿងពិត )

ដំណើររឿងនេះបានកើតឡើងនៅប្រទេសអាណ្លីម៉ង់ ។

មានពន្លឺភ្លឺក្នុងចិត្តខ្ញុំរាល់ថ្ងៃ ! »\* ម៉ាកពីរ បានច្រៀង ។ ម្តាយ និងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ « ឈ្មោះ ធីម៉ូហ្វីរី បានច្រៀងជាមួយគាត់ ។ រាងដិតទៅហើយនៅខាងក្រៅតាមបង្អួចឡាន ។ ប៉ុន្តែបង្អួចច្រៀងនេះបានជួយអ្វីគ្រប់យ៉ាងឲ្យមានអារម្មណ៍ស្រស់ស្រាយបន្តិច ។

រាជាពេលវេលាដ៏គួរឲ្យភ័យខ្លាចសម្រាប់ ម៉ាកពីរ និងក្រុមគ្រួសាររបស់គាត់ ។ ពួកគេបានផ្លាស់មកនៅប្រទេសអាណ្លីម៉ង់ ដោយសារតែផ្ទះរបស់ពួកគេមិនមានសុវត្ថិភាពទៀតទេ ។ ពួកគេបានធ្វើដំណើរបានពីថ្ងៃហើយ ឥឡូវពួកគេដឹងដល់ទីនេះហើយ ។ បីស្រីនៅប្រទេសអាណ្លីម៉ង់នេះបាននាំពួកគេទៅកន្លែងស្នាក់នៅ ។

ម៉ាកពីរ រីករាយដែលព្រះរាជបិតាបានជួយពួកគេទៅដល់ប្រទេសអាណ្លីម៉ង់ដោយសុវត្ថិភាព ។ ប៉ុន្តែគាត់នឹកដាច់ខាត ។ គាត់ត្រូវចាកចេញពីប្រទេសរបស់ពួកគេដោយសារតែសង្គ្រាម ។ ម៉ាកពីរបានរៀនសូត្រខ្លះៗណាស់ ។

បីស្រីបានចតឡាននៅខាងក្រៅផ្ទះមួយ ។ « សូមស្វាគមន៍មកកាន់ផ្ទះខ្ញុំ » ។

ម៉ាកពីរ ទាញការប្រាប់របស់គាត់ ហើយដើរតាមក្រុមគ្រួសាររបស់គាត់ចូលទៅខាងក្នុង ។ រាស្ត្រណាស់ ។ គ្រួសាររបស់បីស្រីច្បាស់ជាសម្រាន្តអស់ហើយ ។

បីស្រីបានមានប្រសាសន៍ថា « អ្នកអាចស្នាក់នៅក្នុងបន្ទប់របស់ ម៉ាក និង ឡូរី បានខណៈពេលដែលអ្នកនៅទីនេះ ។

ម៉ាកនិយាយថា ៖ « ចាំបន្តិច » ។ « ពួកគេមិនចាំបាច់លះបង់បន្ទប់ឲ្យយើងទេ » ។

បីស្រីបានញញឹម ។ « ពួកគេសប្បាយចិត្តនឹងលះបង់បន្ទប់ឲ្យ ។ ពួកយើងចង់ឲ្យអ្នកមានអារម្មណ៍មានជាសុភវិភាគ » ។

ម៉ាកបានកំក្រាល ។ « អរគុណ » ។

នៅពេលព្រឹក ម៉ាកពីរ និង ធីម៉ូហ្វីរី បានទៅផ្ទះបាយដើម្បីទទួលទានអាហារពេលព្រឹក ។ បីស្រីអង្គុយនៅតុជាមួយក្មេងប្រុស និងក្មេងស្រីម្នាក់ ។ ពួកគេមើលទៅមិនធំជាងម៉ាកពីរ ទេ ។

បីស្រីបានមានប្រសាសន៍ថា « ទាំងនេះជាកូនរបស់ខ្ញុំ ម៉ាក និង ឡូរី » ។

ធីម៉ូហ្វីរី បាននិយាយថា « រីករាយដែលបានជួបឯង » ។

ម៉ាក និង ឡូរី មើលទៅច្របូកច្របល់បន្តិច ។

បីស្រីបានមានប្រសាសន៍ថា ៖ « ពួកគេមិននិយាយភាសាដូចកូនទេ ។ ប៉ុន្តែបើពួកគេចិត្តចាំកូននឹងក្លាយជាមិត្តនឹងគ្នា » ។

ម៉ាកពីរ បានធ្វើមុខត្រៀមត្រី ។ តើពួកគេអាចក្លាយជាមិត្តនឹងគ្នាដោយរបៀបណាបើពួកគេមិនអាចនិយាយគ្នាធើ ? គាត់មានអារម្មណ៍ថាពន្លឺព្រះអាទិត្យ ដែលគាត់បានច្រៀងពីយប់មិញបានរលកទៅហើយ ។

បន្ទាប់ពីពួកគេទទួលទានរួច ម៉ាក និង ឡូរី បានបង្ហាញបន្ទប់លេងមួយដល់ពួកគេ ។ ក្មេងរួចពីនាក់កំពុងលេងជាមួយនិងប្រដាប់ក្មេងលេង ។ ម៉ាកពីរ ទាយថាពួកគេជាប្អូនរបស់ ម៉ាក និង ឡូរី ។

ម៉ាក បាននិយាយអ្វីមួយ ។ រាស្ត្ររាប់ទៅដូចជាសំល្ហា ប៉ុន្តែ ម៉ាកពីរ មិនដឹងថា គាត់និយាយអ្វីនោះទេ ។ ម៉ាក អង្គុយចុះ ហើយបើកប្រអប់សន្លឹកកាកមួយ ។ គាត់បានស្រៀបរាជានិរ ។

បន្ទាប់មកគាត់និង ឡូរី បានរើសសន្លឹកកាករបស់ពួកគេ ។ ម៉ាកពីរ ចង់លេង ។ ប៉ុន្តែគាត់មិនដឹងថា លេងដោយរបៀបណាទេ !

ម៉ាក ដាក់កាកមួយហើយមើល ម៉ាកពីរ ។ គាត់បាននិយាយអ្វីមួយម្តងទៀត ។

ម៉ាកពីរ ចង់យំ ។ គាត់មិនចង់រស់នៅប្រទេសអាណ្លីម៉ង់ទេ ប្រសិនបើគាត់មិនអាចយល់ពីនរណាម្នាក់នោះ ។

ឡូរី និយាយអ្វីមួយទៅកាន់ ម៉ាក បន្ទាប់មកគាត់រំលឹកដៅទៅកន្លះ ។ នាងត្រឡប់មកវិញ ហើយរៀបចំល្បែងថ្មីនៅលើតុ ។

ម៉ាកពីរ បានស្គាល់ល្បែងនោះ ។ បំណែកឈើនោះមើលទៅដូចជារបស់ដែលគាត់មាននៅផ្ទះដើម ។ រាត្រីជាល្បែងចត្រង្គ ! គាត់បានលេងចត្រង្គជាមួយប៉ាម៉ាដាច្រើនម៉ោង ។ ម៉ាកពីរ បានដក់ក្បាលដោយរីករាយ ។ គាត់ចេះលេងល្បែងនេះ ។

ឡូរី ញញឹមព្រមព្រយ ហើយចាប់ផ្តើមរៀបចំបំណែកដុំទាំងអស់ ។

ម៉ាកពីរ បានដើរត្រឡប់គាត់ទៅលើក្រឡាអុកទីពីរ ហើយចាំមើល ឡូរី ដើរលេងរបស់នាង ។ បន្ទាប់មក ម៉ាកពីរ បានផ្លាស់ប្តូរគោលរបស់គាត់ទៅកន្លែងលេងរបស់ ឡូរី ។ គាត់ និង ធីម៉ូហ្វីរី អរសប្បាយណាស់ ។ ឡូរី ធ្វើសំឡេងមិនសប្បាយចិត្ត ប៉ុន្តែនាងញញឹម ។

ពួកគេបានលេងយ៉ាងយូរ ។ មិនយូរប៉ុន្មានពួកគេបានស៊េច ។ ពួកគេមិនបានយល់ពាក្យរបស់គ្នាទៅវិញទៅមក ប៉ុន្តែពួកគេនៅតែសប្បាយរីករាយបាន ។

ប៉ុន្មានសប្តាហ៍បន្ទាប់មក ពួកគេបានរកឃើញល្បែងផ្សេងទៀតដែលពួកគេទាំងអស់គ្នាចេះលេង ។ ពួកគេបានលេងបាល់ទាត់នៅខាងក្រៅជាមួយក្មេងអាណ្លីម៉ង់ផ្សេងទៀត ។ ម៉ាកពីរ បានរៀនពាក្យពីរិយាភាសាអាណ្លីម៉ង់ដដែល ។ ពេលខ្លះគាត់ធ្វើខុស ប៉ុន្តែគាត់នៅតែព្យាយាម ។

ម៉ាកពីរ នៅតែនឹកចាំ និងផ្ទះរបស់គាត់ ។ ប៉ុន្តែគាត់មានអំណរគុណដល់ព្រះរាជបិតាស្នើបានជួយគាត់បង្កើតមិត្តថ្មី ។ ●

